

[Finansministeren.]

er muligt at finde en anden form, der også kan holde under ændrede konjunkturer.

Løvrigt forstod jeg, at forenklingen af refusionssystemet med de 50 pct. og de 95 pct. for de sociale udgifter og de 80 pct. som en ensartet rate indenfor skoleudgifterne var noget, man kunne tale sig tilrette om, og det takker jeg naturligvis for.

Hvad angår de kommunale skatter i almindelighed, blev der ikke sagt meget om ejendomsskatter, når jeg ser væk fra det ærede medlem hr. Oluf Pedersens mere principielle bemærkninger om grundskylden. Jeg forstod, at det ærede medlem hr. Kai Jensen mente, at man skulle være forsigtig med disse ændringer i ligningsforholdet, og jeg er også klar over, at der er ganske enkelte kommuner, man skal passe på i den henseende, kommuner, hvor jordens værdi måske er så uendelig lav, at de er nødt til at udskrive det hele på indkomsten.

Med hensyn til de forslag, som vedrører de kommunale indkomstskatter, forstod jeg det sådan, at der var tilslutning til at se at komme af med erhvervskommuneskatten.

Hvad angår den kommunale selskabsskat, nærede det ærede medlem hr. Alfred Bøgh bekymring med hensyn til, om bykommunerne kunne være tjent dermed. Det er et af de punkter, vi har studeret nærmere. Mellem bykommunerne er det jo de store kommuner og særlig hovedstadskommunerne, som får store indtægtstab ved, at vi tager den kommunale selskabsskat fra dem, men det har vi søgt at erstatte dem dels ved en forhøjelse af forlystelsesaftiften, dels ved en forhøjelse af tilskuddene til sygehusvæsenet og sundhedsvæsenet.

Løvrigt forstod jeg, at man fandt det forslag om kommunal indkomstskat, hvorved man giver personligt fradrag, ret tiltalende. I hvert fald forstod jeg det ærede medlem hr. Alfred Bøgh sådan, at det kunne man godt tale om.

Så er der den kommunale tilskudsfond og den dermed sammenhængende kommunale tillægsskat. Nu nærmer vi os et om-

råde, hvor tilfredsheden var knap så stor. Dog var jeg glad for at høre det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard sige, at der lå en del fornuftige tanker bag dette forslag om en tilskudsfond. Det mener jeg også. Jeg gør opmærksom på, at de ændringer i den amtskommunale beskatning, vi foreslår, ikke kan stå alene. Forudsætningen for mig er, at hvis vi skal fastholde den amtskommunale beskatning, som jeg har foreslået, må vi fortsat have den adgang, som den kommunale ejendomsskattelov i øjeblikket giver, til at yde et tilskud til amtskommunerne, ganske vist højst 20 mill. kr.; men på grund af ændringerne i prisniveau o. s. v. fremover måtte det, hvis vi får en nedgang i landbrugskonjunkturerne, kunne ydes med et større beløb. Hovedbestemmelsen i afsnittet om den kommunale tilskudsfond går ud på, at for hver påbegyndt halve procent, landbrugets forrentningsprocent er lavere end 4, skal der stilles 8 mill. kr. til rådighed for amtskommunerne. Tænk vi os, at det skulle gå så uheldigt — jeg nævner det kun som eksempel — at forrentningsprocenten gik helt ned på nul, bliver der tale om et tilskud på 64 mill. kr. Man bør ikke se helt væk fra sammenhængen i tingene. Det samme må gælde, hvis vi kommer ind i en arbejdsløshedsperiode. Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard sagde, at han syntes, begrænsningen med hensyn til, hvilke kommuner der kunne få hjælp, var for snæver. Det er naturligvis noget, vi kan tale om.

Det var særlig det ærede medlem hr. Poul Møller, der havde kanonen eller skal vi sige mørseren fremme. Det var helt urimeligt at lave en sådan tilskudsfond, sagde det ærede medlem. Resultatet ville blive det samme som med den fælleskommunale udligningsfond, at staten huggede pengene eller, for at sige det mildere, brugte dem, og når man så skulle have dem, måtte man alligevel låne. Er det ikke en lidt for rask tankegang? Det er dog faktisk sådan, at de penge, der samles op, indgår som en offentlig opsparing. Hvis det ærede medlem har